

عنوان مقاله:

الگوهای پایداری و تعاملات اجتماعی در مجتمع های مسکونی

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی مهندسی عمران، معماری و مدیریت بحران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

فاطمه علی اکبری گاوزن - گروه معماری، واحد نور، دانشگاه آزاد اسلامی، نور، ایران

مریم شباک - عضو هیات علمی گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نور، ایران

خلاصه مقاله:

افزایش جمعیت و به ویژه تکنولوژی و عدم تناسب آن با محیط زیست و نیز تغییر سطح فرهنگ و تمدن انسان ها در طی دوران ها، به خصوص قرن اخیر و خلاصه عدم توجه به روابط بین نیازهای انسان و محیط زیست، موجب تغییراتوسیع و بر هم خوردن شرایط طبیعی و اکوسیستم ها در بسیاری از نقاط جهان شده است. پایداری به عنوان یکی از مباحث مطرح در کلیه عرصه ها، به ویژه در عرصه فضاهای شهری و معماری بوده است. این موضوع می تواند از طریق سهمولفه اقتصادی، زیست محیطی و اجتماعی در کنار یکدیگر به تعادل برسد. وجه اقتصادی معمولا به علت انگیزه های مالی توسط سرمایه گذاران رعایت می گردد. مسایل زیست محیطی نیز به فراخور هر جامعه برای خود ضوابطی دارد و موردتوجه واقع می شود. اما آنچه مغفول می ماند وجه اجتماعی توسعه است. انسان موجودی اجتماعی است و دوستی بادیگران و معاشرت صمیمانه با هم نوعان از ضرورت های سازمان وجودی او به شمار می آید. یکی از مکان های ارتباطانسان با دیگران و با محیط اطرافش، محل زندگی او می باشد. باگذشت زمان و روبرو شدن با معضلی چون افزایشجمعیت و نیز کمبود زمین، معماران و طراحان به ساخت مجتمع های مسکونی بی کیفیت، بدون توجه به نیازهای روانیتنها برای تامین نیازهای فیزیکی انسان، پرداخته اند. غافل از اینکه طراحی فضای باز عمومی در مجموعه های مسکونی، تاثیر بسزایی در تامین نیازهای روانی انسان، خواهد داشت. این پژوهش بر مبنای مطالعات کتابخانه ای و به روش توصیفی-تحلیلی انجام شده است. در این مقاله اصول و الگوهای پایداری مجتمع های مسکونی از بعد اجتماعی شامل زیباشناسی، آسایش، امنیت و رشد کودکان، هویت اجتماعی، و سایر مسایل مشابه مورد بررسی قرار می گیرد.

کلمات کلیدی:

پایداری، توسعه پایدار، تعاملات اجتماعی و مجتمع مسکونی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/662176>

